

ת"פ 30706/05/12 - מדינת ישראל נגד קסאו צקול

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 30706-05-12 מדינת ישראל נ' צקול(פורמלי)
בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קסאו צקול

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עירית גלר

ב"כ הנאשם עו"ד גיל פידל

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

בכתב האישום יוחסו לנאשם שני פרטי אישום: האחד ייחס לו עבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב, בכך שבתאריך 25/4/12 התפרץ לדירה בגן יבנה, נטל מתוך הבית פרטי רכוש שונים ובהם כרטיס חיוב של בעלת הבית ובאותו מועד, עשה בו שימוש כך שבחמש הזדמנויות משך מן הבנק באמצעות כרטיס זה סכום כולל של 3800 ₪.

פרט האישום השני מייחס לנאשם עבירה של איומים, בכך שבתאריך 10/5/12, עת הגיעו השוטרים לחנות בה שהה הנאשם, על מנת לעכבו, ובהיותו תחת השפעת אלכוהול איים עליהם הנאשם.

מהודעתה של בעלת הבית שנפרץ, גב' חנה שמש, ואשר הוגשה בהסכמה (ת/10) ועלה כי היא הותירה את ביתה סגור ונעול ואף האזעקה הופעלה וכאשר שבה למחרת ביום 27/4/12 הבחינה כי תיקים שהונחו במרפסת הבית חסרים ובהם הי הארנק שהיכל 150 ₪ וכן כרטיס חיוב של בנק הפועלים. בדיקתה בבנק העלתה כי נעשו מספר משיכות ובסה"כ של 3800 ₪. פירוט המשיכות הוצג בפני החוקר.

היא ציינה כי בבית לא ניכרו סימני פריצה והבהירה כי במרפסת קיימת דלת רשת, מבעדה ניתן להיכנס אל

עמוד 1

הבית בנקל.

ביום 11/5/12 מסרה המתלוננת הודע הנוספת וחזרה על הדברים. היא הבהירה כי את שני התקיים תלתה על ידי החלון במרפסת כפי שהיא נוהגת לעשות מזה שנים וכי ראתה אותם לאחרונה כיומיים לפני יום העצמאות. לאחר מכן נעדרה מבית והבחינה כי הם אינם רק ביום שישי לאחר יום העצמאות משביקשה ללכת לחנות לרכוש מצרכים. המתלוננת הבהירה כי הכרטיס שנגב אינו כרטיס אשראי אלא כרטיס בנק למשיכת כסף וכי היא מעודה לא משכה באמצעותו כסף ואף אינה יודעת כיצד לעשות כן. היא הבהירה כי הקוד לכרטיס נמצא בשקית נפרדת במגירה אחרת ואינה יודעת כיצד משכו את הכסף. (ת/11).

הוגש מסמך מאת בנק הפועלים המפרט כי ביום 25/4/12 בין השעות 16.22 ל - 16.25 נעשו חמש משיכות של כסף מזומן מכרטיס החיוב של המתלוננת בסכום כולל של 3800 ₪. כל המשיכות נעשו מאותו מכשיר בנק. (ת/12).

בהסכמה הוגשה הודעתה של הגב' לאה בן נון, מנהלת סניף הבנק הרלבנטי, שאישרה נתונים אלה וכן אישרה כי פעולות אלה הן חריגות בחשבון זה וכי המתלוננת אינה נוהגת למשוך סכומים כאלה. (ת/13).

כן הוגשה בהסכמה הודעתו של פליקס מלמוד מהחברה שנותנת שירות למערכות האבטחה והאזעקה של הבנק ולבקשת החקרים הוציא עבורם את סרטון מצלמת אבטחה המתעד את שארע בסמוך לבנקט הרלבנטי במועד המשיכות בשעה הרלבנטית. הוא הדגיש כי לא ערך סרט זה ולא ביצע בו כל שינוי. (ת/15).

לבית המשפט הוגש בהסכמה מזכר שערך השוטר בצלאל בסל (ת/17). הוא ציין כי נתבקש לצפות בסרטון האבטחה, שמא הוא מזהה את החשוד הנראה בו. הוא ציין כי צפה בסרט וכי נראה בו בחור המגיע ומבצע פעולה בבנק וכי הוא מזהה אותו כצקול קסאו - הנאשם, המתגורר ברחוב הרצל ומוכר לו מעבודתו מזה כ- 11 שנים. בעבר, כך ציין, היו לו איתו מפגשים שונים והוא נוהג לראותו ביום - יום בעבודתו בגן יבנה. הוא ציין כי נכון לאותו יום - יום הצילום, היה צקול עם זקן ועוד הדגיש כי הוא מזהה אותו בוודאות וכי ניתן לראותו בסרטון בבירור ומדובר בסרטון שצולם באור יום המקל על הזיהוי בוודאות.

בעדותו בבית המשפט הבהיר בצלאל כי הוא מכיר את הנאשם שנים רבות ומאז היותו ילד וזאת מתוקף תפקידו ביישוב - שוטר קבילתי בגן יבנה מזה כ-14 שנים.

לשאלתו של ב"כ הנאשם ולפיה הנאשם עצמו ביקש במהלך חקירתו כי בצלאל הוא שיצפה בסרטון ויאמר האם הוא מזהה אותו ועל כן מדוע יפליל עצמו אם ידע כי בצלאל יזהה אותו - השיב בצלאל כי הוא משער שעל פי הלוגיקה של הנאשם יתכן ויש לנאשם דימיון למישהו אחר.

עם זאת, הוא חזר והדגיש כי לו עצמו אין כל ספק כי מדובר בנאשם ולא באחר.

בצלאל אישר כי הוא מכיר את אווקה - בן דודו של הנאשם ומשהובאה בפניו טענתו של הנאשם כי מדובר בבן

דודו ולא בו, הבהיר שוב העד כי מבחינתו שלו אין לו כל ספק ואף ציין את האבחנות שבין הנאשם לבין בן הדוד מבחינת תווי הפנים.

חמש הודעות נגבו מאת הנאשם:

בתאריך 10/5/12 בשעה 23.50 סרב הנאשם לחתום על האזהרה שהופנתה כלפיו ובפתח ההודעה ציין החוקר בהערה כי הנאשם שמע את דבריו, נשכב על כסאות במקום ולא השיב לשאלות. מפיו נדף ריח חריף של אלכוהול. הנאשם שכב ללא תזוזה ולא ניתן היה לחוקרו ועל כן הפסיק החוקר את החקירה.

בהודעתו מיום 11/5/12 (ת/5) מסר הנאשם כי עבד קודם לכן ב"ויקטורי" ועזב את המקום כשבוע לפני כן ועתה הוא עובד בענייני דשא סינטטי וגינון. הוא אישר כי ברשותו כרטיס אשראי וציין כי משך כסף באמצעותו מספר דקות לפני מעצרו וכי אינו זוכר מתי קודם לכן ביצע באמצעותו משיכות. באשר למעשיו ביום העצמאות מסר כי בילה בביתו של חבר בגן יבנה והכחיש כי באותו יום ביצע משיכת כסף מהבנק. משנשאל הנאשם מיהו אותו חבר עימו בילה סרב למסור את שמו והשיב: "לא רוצה סתם לנקוט בשמות מיותר". גם כאשר עמד החוקר על השאלות והבהיר לו כי מדובר באליבי שלו, סרב הנאשם להשיב.

הנאשם הכחיש כל קשר לפריצה ולשימוש בכרטיס החיוב וציין כי הוא המום מחשדות אלה. עוד הכחיש כי איים על השוטרים שהגיעו לעכבו. לשאלת החוקר האם היכה שוטר וסטר לו בעת שהיה בגילופין, השיב: "הייתי שתוי אבל ידעתי מה אני מדבר". הוא ציין כי אינו זוכר שקילל את השוטרים, אך עמד על כך כי לא תקף אותם. הוא הבהיר כי שתה אותו יום מסר בירות ואינו זוכר כמה. לשאלה האם יתכן ששתה יותר מארבע בירות השיב כי הדבר יתכן. לשאלה האם אכן בקושי עלה בידו למסור לשוטרים את שמו, השיב כי הדבר אינו נכון.

את הודעתו מיום 13/5/12 (ת/2) פתח הנאשם בסרוב לחתום על האזהרה וכן באמירה כי אין לו מה לומר ואם יהיה לו מה לומר יגיד את דבריו בבית המשפט. לכל השאלות שהופנו אליו הגיב הנאשם בשתיקה.

את הודעתו מיום 15/5/12 (ת/3) פתח באמירה כי את כל שהיה לו לומר מסר בהודעתו הראשונה. ושתק למשמע השאלות הראשונות שהופנו אליו. משהוצג בפניו סרטון מצלמות האבטחה הגיב וענה: "זה לא אני דומה לי.. זה לא אני, אני רוצה שהתמונות יבדקו". משנשאל האם הוא מכיר את השוטר בצלאל הוא השיב: "מכיר כן ואני רוצה שתגיד לו שיראה אם זה אני". עוד הטיח החוקר בנאשם כי הנה על פי תדפיסי הבנק שלו הוא לא משך כסף מחשבונו שלו והנאשם אישר זאת ואף ציין כי לא עשה כן כיוון שלא היה לו כסף בחשבון. אם כך, הקשה החוקר, הכיצד הוא מצולם בסרטון מושך כסף מן הבנק. הנאשם עמד על כך כי אין המדובר בו וביקש כי הסרטון יבדק היטב. משנשאל מה יאמר אם בצלאל יזהה אותו בסרט זה, השיב: "אני רוצה שהוא יראה כי הוא מכיר יותר טוב מכם את האנשים בגן יבנה ואותי".

משנאמר לנאשם כי בצלאל זיהה באותו בוודאות, השיב כי אינו מאמין וכי הוא מעוניין שבצלאל יצפה בסרטון יחד עימו.

הנאשם הכחיש כי התפרץ לדירה או כי משך את הכסף.

באשר ליום מעצרו ציין הנאשם כי אכן היה שתוי, אך הכחיש כי איים על השוטרים, או כי תקף אותם וציין כיה היה זה הוא אשר שימש כ"שק אגרוף" לשוטרים. אם כך הקשה עליו החוקר, מדוע כבש טענתו זו עד כה ולא סיפר על כך, אף לא לעורך דינו ולא לבית המשפט בפניו הובא. הנאשם השיב כי סיפר על כך לעורך דינו. הוא ציין כי היו אלה אלכס ובלש נוסף אשר תקפו אותו כיוון שלא השיב לשאלותיהם.

ביום 10/2/13 התייצב הנאשם במשטרה וביקש למסור הודעה נוספת (ת/4). הוא ציין כי הוא מבקש למסור הודעה באשר לתיק המתנהל בעניינו בבית המשפט ברחובות וכי את הגניבה ביצע בן דודו וכי בשל כך שהה במעצר ארבעה חודשים וחצי. הוא ציין כי המתין תקופה זו על מנת לשוחח עם בן דודו על מנת שיסגיר עצמו ו"יקח את התיק שלו" וכשהשתחרר ממעצרו, כך אמר לו בן דודו כי יעשה זאת לאחר שיסיים לרצות את "הדפוק" שלו בשירותו הצבאי, אלא שלאחר שהבין כי בן דודו אינו עומד לקיים הבטחתו ואף ניתק את הקשר עימו, הגיע אל המשטרה על מנת לספר על כך.

לשאלת החוקר השיב כי הבין שמדובר בבן דודו מאז שראה את התצלומים. לשאלה מדוע לא אמר זאת אז וכך היה מונע מעצרו ואת הגשת כתב האישום נגדו, השיב: "העדפתי להגיד לו שיסגיר עצמו לפני שאני יעשה את הצעד שלי". לשאלת החוקר מדוע לא אמר את הדברים לעורך דינו, השיב הנאשם כי כך אמר לבא כוחו. הוא הבהיר כי במשך ארבעה חודשים וחצי לא פנה אל המשטרה ולא אל בית המשפט מתוך תקווה כי בן הדוד יסגיר את עצמו והוא אף ניסה ליצור עימו קשר, אך ללא הצלחה והצליח לעשות כן רק משהשתחרר למעצר בית ושב ושהבהיר כי לא טען את הדברים בחקירה, כיוון שרצה קודם לכן ליצור קשר עם בן דודו ולומר לו "שזה התיק שלו". הנאשם מסר את פרטי עורך דינו ושב וחזר על כך כי סיפר לו על הדברים. הוא מסר את פרטיו של בן הדוד וציין כי הוא מוכן לעימות עימו "חוץ מבית משפט להיות עד תביעה".

באשר להודעה אחרונה זו, מסר גובה ההודעות של הנאשם, מתאריכים 13/5/12, 5/5/12/ ו- 10/2/13, החוקר גיל טל, בעדותו בבית המשפט כי בעקבותיה הוחזר התיק להשלמה לצורך גביית עדותו של בן הדוד.

גיל טל סיפר על פעולות נוספות שביצע בתיק החקירה וציין כי ביום 13/5/12 הוא ביקש לצלם את הנאשם, אלא שהלה קם מכסאו, הסתובב ואמר כי הוא מסרב להצטלם. על אף שהובהר לו כי הצילום הוא לצורך תיק החקירה, סרב הנאשם להצטלם ואמר כי יעשה כן רק בהוראת בית משפט.

אמנם ב"כ הנאשם הפנה אל החוקר שאלות שונות ולא מעטות אולם רבות מהן התייחסו לשכרותו של הנאשם ויש לזכור כי עד זה חקר אותו שלושה ימים לאחר מעצרו והבהיר כי הוא לא ראה אותו שיכור. כך גם הבהיר כי הוא לא זה שאליו יש להפנות אל השאלה מדוע לא נערך עימות בין הנאשם לבין בן דודו.

יואב דהן הוא החוקר שגבה את הודעתו של הנאשם ביום 11/5/12 וסיפר על נסיבות גבייתה ועוד סיפר כי יחד עם גיל טל ניסה לצלם את הנאשם ביום 13/5/12, אלא שהנאשם סרב. העד סיפר כי לאחר דין ודברים, נאות

הנאשם להצטלם. (התמונות הוגשו - ת/7).

עוד ציין עד זה כי ביום 15/5/12 ערך מזכר ובו ציין כי לאחר שהוריד את הסרטון בבנק, זיהה כי הוא מכיר את החשוד מתיקים אחרים בהם טיפל כחוקר ופגש בו קודם לכן כ-3-4 פעמים ולסברתו הוא זיהה אותו בסרטון.

לב"כ הנאשם השיב כי הוא מכיר את בן דודו של הנאשם - לא היכרות טובה וכי יש דימיון מסויים ביניהם.

החוקר אשר גבה את ההודעה הראשונה של הנאשם, סמוך לאחר מעצרו ואשר הפסיקה בשל מצבו, אייל זק אישר כי אכן אותה עת היה הנאשם שיכור כלוט.

אלכס לנדה, הוא אחד הבלשים אשר הגיעו לעכב את הנאשם ביום 10/5/12. הוא ציין כי הנאשם היה אותה עת שיכור, התקשה בדיבור ואפילו במסירת שמו וכאשר הגיעו אל הניידת לא חדל מלקלל ואף שם את ידו על פניו של אלכס ודחף אותו, תוך שידו השניה היתה מאוגרפת. מחשש שמא יפגע בהם הנאשם, עצרו אותו השוטרים, דהיינו, כבלו אותו באזיקים והוא הובא אל התחנה לחקירה.

לשאלות ב"כ הנאשם חזר אלכס על גרסתו זו, ומשהטיח בו ב"כ הנאשם כי לטענת הנאשם הוא והשוטר יוסי תקפו אותו ועשו כך גם בתחנת המשטרה, השיב אלכס כי הדברים לא היו ולא נבראו. כאשר הקשה עליו ב"כ הנאשם וציין כי הם היו ארבעה שוטרים והנה הנאשם דחף אותו ואף אגרף את ידו ומדוע לא עשה אלכס דבר בתגובה לכך, השיב אלכס כי הוא עשה את אשר היה עליו לעשות, דהיינו לעצור את הנאשם ולכבול אותו באזיקים וכי הכח היחיד שהופעל נגד הנאשם היה לצורך כבילתו באזיקים.

יוסי מלכה, בלש נוסף בצוות זה סיפר כי משהגיעו למקום, על מנת לעכב את הנאשם הוא היה שיכור ולאחר שכנוע נכנס לניידת, שם תקף את אלכס וסטר לו בפניו ומאחר שהוא היה שיכור הם הפגינו רגישות יתר ואך התרו בו. הנאשם אגרף את ידו ואז הוחלט לעצרו, על מנת שלא ימשיך ויתקוף את השוטרים. לדבריו המעצר התבצע לאחר שהם עצרו בצד הדרך ולאחר מאבק ממושך עם הנאשם, שכן הוא השתולל, כבלו אותו בידי וברגליו.

העד הכחיש את טענת הנאשם כי הוא ואלכס היכו אותו מכות נמרצות. הוא הבהיר כי נעשה שימוש בכח סביר בלבד על מנת לכבולו, ומעבר לכך לא נעשה דבר. עוד אישר כי לא היתה כל מחלוקת כי הנאשם היה שיכור אותה עת.

אלישע לזין הוא בלש נוסף בצוות זה ושימש כנהג הניידת. לדבריו היה עליו לעצור במהלך הנסיעה בצד הדרך, כיוון שהנאשם התפרע וזאת על מנת לאפשר לשוטרים לכבול באזיקים. העד סיפר כי לא ראה את מהלך הדברים כיוון שנהג והנאשם ישב מאחור. הוא שמע אותו מקלל והרגיש תזוזות. לדבריו הוא שמע את הנאשם אומר: "אני אזיין אתכם" או משהו ברוח זו. משהובאה בפניו טענת הנאשם כי אלכס ושוטר נוסף היכו אותו,

השיב העד כי הוא נהג ואינו יכול לראות איפוא, מה התרחש בספסל האחורי.

העד סיפר כי להערכתו היה הנאשם שתוי, אך עם זאת הוא נכנס לניידת מרצונו. הוא הבהיר שוב כי לא יכול היה לראות את שהתרחש בספסל האחורי של הרכב, אך ציין כי בוודאות שמע את הנאשם אומר "אני אזיין אתכם". לשאלות חוזרות ונשנות של ב"כ הנאשם כך השיב וסוף דבר השיב כי לא ראה כי השוטרים היכו את הנאשם.

עודד מלל הוא הבלש הרביעי בצוות סיפר כי לאחר שהנאשם היה עימם בניידת הוא פנה אליו ואמר "אתה יודע למה אני מסוגל תיזהר ממני". במהלך הנסיעה "הוא שלח מכה" לכיוונו של אלכס ואז נעצר הרכב על מנת לעצור את הנאשם. העד סיפר כי הוא ישב ליד הנהג בקדמת הרכב ומעבר לכך שהיתה השתלטות על הנאשם לאחר שהיכה את אלכס, לא הבחין בדבר חריג כלשהו.

בחקירה הנגדית חזר העד והבהיר כי כל שנעשה לגבי נאשם זה היה להשתלט עליו לאחר שהוא עצמו השתולל וכי איש לא היכה אותו.

אווקה אייצ'ב, בן דודו של הנאשם, מסר בבית המשפט כי אין בינו לבין הנאשם קשר כלשהו מלבד הקשר המשפחתי וכי מזה מספר שנים אין הן מצויים בקשר כלשהו. העד ציין כי שירת בצבא מאז שנת 2009 ושירת במשך 3 שנים ו-8 חודשים כך שהשתחרר בתחילת שנת 2013. חישוב זה נעשה על מנת להבהיר כי במועד האירוע 25/4/12- עדיין שירת בצה"ל.

העד ציין כי יתכן ועבר ברחוב האצ"ל בגן יבנה הסמוך מקום מגוריו, אך הכחיש כי פרץ לבית כלשהו וכי גנב פריטי רכוש כלשהם. באשר לטענת הנאשם כי הוא שוחח עימו וכי הוא הבטיח כי לאחר שחרורו יסגיר עצמו למשטרה באשר למעשים אלה, השיב העד כי לא היה כדבר הזה, והוסיף כי אינו יודע מדוע אמר הנאשם כך.

בפני העד הוצג הסרטון ממצלמת האבטחה והוא ציין כי אינו מזהה את הדמות הנצפית בו. לדבריו, הוא אינה עצמו אינה הדמות הנצפית בסרטון.

העד מסר תשובות לקוניות ביותר, על חלק מן השאלות לא השיב וניסה להרחיק עצמו מן האירוע.

לשאלה האם הוא מסוכסך עם הנאשם, השיב כי אכן אין לו קשר עימו וכי מדובר בעניין משפחתי ומשנתבקש מספר פעמים לפרט ולהבהיר הסתפק שוב ושוב במענה כי אין בין השניים קשר כלשהו.

לשאלת התובעת השיב העד כי הנאשם התקשר, טרם מתן עדותו בבית המשפט, לביתו, אך מאחר שלא היה בביתו שוחח עם אמו ולדבריו: "הוא אמר שהוא יכול לפגוע ויכולים לעשות לי דברים" ואישר כי יתכן והדברים כוונו כלפי כך שאל לו לבוא ולהעיד.

בחקירה הנגדית, לשאלת ב"כ הנאשם מדוע אמר במשטרה משנחקר כי אינו יודע מה הקשר בינו לבין הנאשם,

השיב העד כי אכן יש צורך לבדוק ענין זה. ידוע לו כי מדובר במשפחה אך יש לבדוק את מהות הקשר. משהוטח בו כי הנה אמו ואם הנאשם הן אחיות ועל כן הם בני דודים, השיב כי אכן כך ידוע לו.

משהטיח בו ב"כ הנאשם את טענת הנאשם כי הוא זה אשר פרץ לבית ועשה שימוש בכרטיס החיוב, העלה העד תמיהה מדוע מלכתחילה לא טען הנאשם כך. משהטיח בו, לפיכך, ב"כ הנאשם כי בין השניים היה סיכום כי לאחר שהנאשם ישתחרר מהמעצר ייקח העד אחריות על המעשים, השיב העד כי לא היה כדבר הזה.

לשאלת ב"כ הנאשם מדוע יאמר עליו הנאשם דבר כזה, השיב העד: "אני לא יודע מה הסיבה. סיבות שלו. מה שכן אני לא עשיתי דבר כזה. ואם הוא כל כך בטוח שאני עשיתי את זה יכול היה להגיד את זה מהתחלה".

לשאלה מדוע אין ביניהם קשר כלשהו עתה, השיב העד: "אין לנו קשר. התנתקנו.. יכול להיות שרבונו. יכול להיות כל מיני דברים". אך הכחיש כי הרקע לסכסוך הוא כתב האישום דן וציין כי ההתנתקות היא עוד טרם גיוסו לצבא.

גם בחקירה הנגדית חזר העד על כך כי הוא עצמו אינה הדמות הנצפית בסרטון ומאידך גיסא הוא אינו יכול לזהותה.

בפתח עדותו בבית המשפט הכחיש הנאשם את אשר יוחס לו בכתב האישום. הוא הסביר את שתיקתו במשטרה בהיותו בשוק ממעצרו וציין כי נמנע מלדבר "יותר מדי" ורצה לפגוש בעו"ד אשר יוכל להסביר לו במה הוא מואשם, ועל כן העדיף לשתוק.

הנאשם אישר כי אכן שהה 4.5 חודשים במעצר מלא וכי כבש גרסתו באשר לכך שהעבירות בוצעו על ידי בן דודו ולא על ידי וכך בלשונו: "אני בזמנו הייתי חי קודים כאלה של שתיקה ולא להלשין, בחורים טובים, וכל הסרט הזה, ואני חשבתי שהוא מעצמו כבר יבין שאני יושב על משהו שהוא ביצע, לאחר שראיתי את הוידאו חשבתי שהוא יבין ויעשה מה שצריך ויקח את האחריות".

הנאשם טען כי לאחר שצפה בסרטון הבין, באופן וודאי, כי מדובר בבן דודו, עימו גדל מילדות וציין כי אין לו כל סיבה להעליל עליו.

לשאלת בא כוחו השיב כי במהלך החקירה אכן מסר אליבי ליום האירוע - מקום עבודתו בויקטורי אלא שבשל הסרטון האמור החוקרים לא ייחסו לכך כל חשיבות.

הנאשם סיפר כי לאחר ששוחרר מעצר ובשהותו במעצר בית, הוא שוחח עם בן דודו והלה הבטיח לו כי לאחר שישוחרר משירותו הצבאי, יסגיר עצמו והוא האמין לו שכן ייעשה, אלא שהסתבר לו כי בן דודו שיקר לו.

משהבין כי כך הם פני הדברים החליט להוציא את הדברים לאור.

הנאשם הוסיף כי הוא ביקש שהשוטר בצלאל יצפה בסרטון משום שהאמין כי הוא אדם של אמת, חובש כיפה, אלא שלצערו הסתבר לו כי הוא אדם נוסף המתקשה לומר שטעה ועצר מישהו אחר בטעות.

באשר לאישום השני המייחס לו איומים על השוטרים, השיב הנאשם "איומים אני לא יודע" והשיב כי טען שהוא זה אשר הותקף על ידי השוטרים: "יכול להיות שפעלתי, שדיברתי שטויות תחת השפעת אלכוהול, אני לא יודע מה, אבל אני וטענתי שהותקפתי שם". הוא הוסיף וציין כי אין זו הפעם הראשונה שהדברים קורים כך וקולו שלו לא נשמע אל מול קולם של השוטרים.

בחקירה הנגדית סיפר הנאשם כי ביום מעצרו היה שיכור ושתה חמש בירות. לשאלת התובעת הוא ציין כי למרות חלופי הזמן הוא זוכר זאת היטב. משהפנתה אותו התובעת אל דבריו במשטרה לפיהם אמר: "הייתי שתוי אבל ידעתי מה אני מדבר" השיב הנאשם: "בגלל זה אני טוען שתקפו אותי. לא הייתי כזה גמור כדי להגיד שאני לא זוכר את האירוע".

הנאשם חזר ותאר את תקיפתו על ידי השוטרים ובמיוחד בניידת בעצמה ולשאלה מדוע סיפר על כך רק בהודעתו השלישית, השיב כי תחילה לא התמקדו עימו בנושא זה. התובעת הקשתה ושאלה

מדוע הוא עצמו לא העלה נושא זה, שכן אך הגיוני הוא שיעשה כן לאור טענתו ועל כך השיב הנאשם: "אני אמרתי הם לא הקשיבו. לא העלו איפה שצריך היה להעלות את זה. בכל הפעמים שנחקרתי טענתי לאלימות".

הוא ציין כי לא פנה למח"ש בתלונה, על אף שהיה מיוצג אותה עת, כיוון ש"זה לא עלה לי בראש".

לשאלה מדוע רק בעת שהובא בשלישית בפני בימ"ש העלה סוגיה זו ולא לראשונה, השיב כי היה עסוק כל כולו בהאשמתו בפריצה שלא ביצע. גם משהקשתה התובעת והטיחה בו כי הוא נחשד גם באיומים על השוטרים שב על תשובתו זו.

הנאשם הסביר את פשר מעצרו בתיק זה כך: "באותו ערב שעצרו אותי בטאבון זה תיק שישב להם בקרית מלאכי כמה ימים, והם באו סיבוב לטאבון, ראו אותי קורבן פוטנציאלי והלבישו עלי את התיק. השאלה שהוא כל כך התקשה לענות עליה למה הסכסוך, הנה זה הסכסוך, מאז שהיינו ילדים קטנים היינו ביחד, לא רק שהסכסוך המשפחתי נהיה איתו, בשכונה יודעים מה הוא עשה לי זה הכל".

עם זאת, לשאלת התובעת השיב הנאשם כי יתכן והסכסוך הוא בין אמותיהם של השניים.

הנאשם אף הכחיש כי התקשר לביתו של בן דודו ושוחח עם אמו.

משהטיחה התובעת בנאשם כי הנה בצלאל, מי שהנאשם עצמו ביקש כי יצפה בסרטון, טען כי הוא זיהה אותו בוודאות, השיב הנאשם כי מאוד הופתע בשל כך כיוון שהוא מכיר הן אותו והן את בן דודו מילדות ולטעמו בצלאל הינו אדם נוסף המתקשה לקחת אחריות. משהובהר לנאשם כי חרף טענתו, הרי בצלאל לא עצר אותו על כן אין לו להצדיק את טעותו, השיב כי הוא היה ממילא עצור על ידי השוטרים ועל כן: "אני לא יודע מה אכפת לבצלאל, מה יש לו הוא עם עצמו".

לטעמו של הנאשם בצלאל מסכן את יושרתו ומעמדו, על מנת לכסות על מחדלים של שוטרים אחרים.

הנאשם טען בחקירתו הנגדית כי ביום האירוע עבד ב"ויקטורי" ואף ציין את שעות העבודה, וכך גם ביום חקירתו. משעומת עם שנאמר בחקירה כי את ויקטורי עזב ועתה הוא עובד בגיבון חזר בו וציין כי אינו יודע היכן עבד אותו יום כיוון שחלף מאז זמן רב. וכי אכן עבד בגיבון ואזי עבר לויקטורי. משעומת עם כך כי בחקירתו טען ההיפך, השיב כי אז לא זכר.

לשאלה מה עשה ביום עצמאות - 25/4/12 השיב כי היה על החוף באשדוד ובאשר לשעות הבוקר של אותו מועד טען כי אינו זוכר מה היו מעשיו. התובעת הטיחה בנאשם כי בחקירתו במשטרה טען כי היה בביתו של חבר בגן יבנה ועל כך השיב הנאשם כי הדבר יתכן וכי הוא אינו זוכר. הוא אף הוסיף לשאלות התובעת כי אינו זוכר מיהו אותו חבר אצלו שהה. משנשאל מדוע בחקירתו במשטרה שהיתה בסמוך לאחר המועד הרלבנטי הוא סרב למסור את שמו של החבר, השיב: "אני לא יודע להגיד". הקשתה התובעת על הנאשם וציינה כי לו מסר שם, יתכן וניתן היה לאשש את אליבי שמסר, ועל כך השיב הנאשם כי הוא מסר אליבי מ"ויקטורי". המשיכה התובעת והקשתה כי מדובר היה ביום העצמאות ולא נמסרו אישורים מ"ויקטורי" באשר לכך ועל כן מדוע לא מסר את שמו של החבר והנאשם השיב: "לא יודע למה". לשאלה מדוע החליט לשתוק במשטרה השיב הנאשם כי פחד לומר דברים וכי אלה יירשמו אחרת לאחר מכן ופרט: "אני קורבן פוטנציאלי, קצת תחת השפעה ואלכוהול ומתלבש בול, והוידאו, אני ובן דוד שלי דומים". אם כך, המשיכה התובעת בשאלותיה האם שתק בשל שידע כי מדובר בבן דודו ובאיזה שלב ידע כי בכך מדובר, והנאשם השיב כי ידע על כך לכשצפה בסרטון.

המשיכה התובעת והקשתה כי שתיקתו במשטרה היתה ביום 13/5/12, בעוד את הסרטון הראו לו רק ביום 15/5/12. לשאלתה האם משצפה בסרטון החליט לחפות על בן דודו, השיב: "לא מחפה עליו. פשוט היה אצלי מובן שהוא יבוא וייקח את התיק שלו".

בית המשפט המשיך והקשה על הנאשם מדוע שתק איפוא בחקירתו ביום 13/5/12 כאשר טרם ידע כי מדובר בבן דודו. הנאשם השיב כי היה מבולבל ולא ידע מדוע הוא עצור וכי הקפיד לומר לחוקריו כי לא פרץ.

הנאשם עמד על כך כי הקשר בינו לבין בן דודו נותק בשל תיק זה ובשל כך שבן הדוד לא נטל אחריות על מעשיו. עם זאת, אישר הנאשם כי שתי אימותיהם אינן מדברות ביניהן, הגם שאינו יודע מה מקור הסכסוך.

משהקשתה עליו התובעת וציינה כי במשך 4.5 חודשים, תקופה ארוכה, שהה במעצר סגור ובכל זאת לא אמר דבר, השיב הנאשם כי המתין "בגלל אותה תפיסה מעוותת שהיתה לי, כשראיתי שהוא באמת צוחק עלי החלטתי לפעול".

לשאלות בית המשפט אישר הנאשם כי רק כאשר שהה במעצר בית, לאחר תקופה של 4.5 חודשי מעצר סגור, הבין מבן דודו כי הוא יסגיר את עצמו. אם כך, נשאל, מדוע סבר שבן דודו ייקח על עצמו את התיק, אם למעשה במהלכה של כל אותה תקופה כלל לא ידע כי ישנו סרטון בו הוא לטענת הנאשם נצפה מבצע את העבירה. על כך השיב הנאשם: "איך הוא צריך לדעת? אם הוא ביצע הוא יודע". בית המשפט המשיך להקשות

על הנאשם בשאלה הכיצד יידע בן הדוד כי עליו להגיע למשטרה ולקחת אחריות בא אינו יודע בשל מה נעצר הנאשם עצמו, שכן אף הנאשם אישר כי שוחח עם בן דודו רק כאשר היה במעצר בית, ועל כך לא היתה לנאשם תשובה.

ועוד לא למותר לציין כי סרטון מצלמות האבטחה הוגש לבית המשפט ובית המשפט צפה בו.

(ת/9).

העולה ממארג הראיות שהובאו בפני בית המשפט הוא כי אין חולק כי דירתה של המתלוננת שבגן יבנה נפרצה ונגנבו ממנה פריטי רכוש לרבות כרטיס החיוב של המתלוננת.

עוד אין חולק כי ביום 25/4/12 בשעות אחה"צ נעשו חמש משיכות סמוכות ממכשיר הבנק בסכום כולל של 3800 ₪ מחשבונה של המתלוננת בכרטיס חיוב זה וכולן נעשו מאותו מכשיר באותו סניף בנק.

עוד אין חולק כי מצלמות האבטחה של הבנק תעדו את מי שביצע חמש משיכות אלה, כעולה מהסרטון שהורד ממצלמות אלה.

מצאתי לקבל את עדותו של השוטר בצלאל בסל כמהימנה באשר לזיהויו של הנאשם כנצפה בסרטון זה.

העד העיד על עצמו כמי שמכיר את הנאשם מזה שנים רבות במסגרת תפקידו כשוטר הקהילתי של גן יבנה ואף הנאשם העיד על עד זה כמי שמכיר אותו מאז ילדותו. יתר על כן, משהודע לנאשם דבר קיומו של סרטון זה והטענה כי הוא זה שנצפה בו, הוא עצמו ביקש כי בצלאל יהיה זה שיצפה בו וייקבע מי נראה בו, על סמך היכרותו עם הנאשם.

בצלאל העיד כי הזיהוי נעשה על ידיו בוודאות והיה נחוש מאוד בעדותו זו. הוא אף ציין כי גם בן דודו של הנאשם מוכר לו והוא יודע לעשות את האבחנה ביניהם וברי לו כי אין המדובר בבן הדוד אלא בנאשם עצמו.

מכל וכל דחיתי את טענתו של הנאשם כי עדותו של בצלאל ניתנה מטעמים שאינם ענייניים ונועדה למעשה לכסות על כך שהשוטרים עצרו את האדם הלא הנכון.

הרי ממה נפשך?

בידי השוטרים היה סרטון של מצלמת האבטחה והם ביקשו לדעת מיהו הנראה בו, ועקב כך נתבקש בצלאל לערוך את הזיהוי. רק לאחר זיהוי זה, יצאו הבלשים לעכב את הנאשם, כפי שתואר בפרט האישום השני לכתב האישום ועל כן לטענה זו אין כל בסיס.

מעבר לכך, לא התרשמתי כלל ועיקר מעדותו של בצלאל כי היא היתה מופרזת, מוגזמת או מונעת מטעמים שאינם ענייניים ומעבר להעלאת טענה זו בדרך של העלאת טענות בעלמא על ידי הנאשם לא הונחה לכך כל תשתית ראייתית.

אולם בכך לא סגי.

למעשה, על בית המשפט לקבוע את זיהויו של הנאשם וכך נעשה.

בית המשפט צפה בסרטון בו נצפה היטב מי שביצע את המשיכות מן הבנק.

בית המשפט אף צפה זמן ניכר בנאשם אשר היה בפניו במהלך כל ההליך ובמשך זמן לא קצר גם בן דודו של הנאשם אשר העיד בפניו.

לאחר כל אלה - אני קובעת כי מי שנצפה בסרטון הוא הנאשם.

ואתייחס אף לעדותו של הנאשם -

לא יכולתי ליתן בה אמון כלשהו.

בהודאתו הראשונה מסר הנאשם כי בתאריך הרלבנטי - יום העצמאות, בילה בביתו של חבר בגן יבנה. הוא סרב שוב ושוב למסור את פרטיו של החבר. גם כאשר הוסברה לו מהות סרובו, דהיינו לא ניתן יהיה לבדוק את האליבי אשר מסר ויהיה בכך כדי לפגוע בו, הוא שב וסרב למסור את פרטי החבר.

הדבר מעלה תמיהה. אין המדובר בהפללה של חבר כלשהו ועל כן סרוב למסור את פרטיו. כל שנתבקש הנאשם לעשות הוא למסור עם מי בילה ביום העצמאות.

אם אכן שם בילה ולא היה מעורב בהתפרצות כפי שטען, הרי שסרובו זה מעלה כאמור, תמיהה.

יתר על כן, בעדותו שבבית המשפט, טען הנאשם תחילה כי ביום העצמאות בילה בחוף באשדוד. רק כאשר הועמד על הסתירה שבין דבריו אלה לבין דבריו שבמסגרת, שב וציין כי יתכן ואכן בילה אצל חבר, אך אינו זוכר את פרטיו.

הוא גם לא יכול היה ליתן הסבר סביר והגיוני, מדוע משנחקר זמן קצר לאחר אירוע זה, סרב למסור את הפרטים.

הנאשם מסר בחקירתו במסגרת כי הוא עובד אותה עת בגינון וכי עזב זמן קצר קודם לכן את עבודתו

ב"ויקטורי". בבית המשפט טען ההיפך. הוא גם ניסה לטעון כי ביום העצמאות עצמו עבד ב"ויקטורי" ורק כאשר טפחו העובדות על פניו, שינה שוב עדותו.

הנאשם הסביר את שתיקתו במשטרה בכך שלא רצה להלשין על בן דודו וציפה כי הוא יבוא ויסגיר עצמו וכן ציין כי הבין מיד כי המדובר בבן דודו כאשר צפה בסרטון, אלא שהנאשם שתק בחקירתו מיום 13/5/12 בעוד שאת הסרטון הראו לו חוקריו לראשונה רק ביום 15/5/12 ומכאן שנשמט כל בסיס לטענתו זו. רק כאשר הבין זאת, שינה טעמו באשר לשתיקתו ומסר לה מניע אחר, שאין בבסיסו היגיון.

עיקר התמיהה עולה מטענתו של הנאשם שהיא גירסה כבושה באשר לכך שאת מעשי העבירות ביצע בן דודו.

הנאשם התייצב לראשונה במשטרה על מנת למסור גירסה זו רק ביום 10/2/13, דהיינו, כתשעה חודשים לאחר חקירתו במשטרה.

לדברי הנאשם הוא הבין שכן דודו הוא העבריין כבר כאשר צפה בסרטון במהלך חקירתו, אולם לא מצא לומר כך לחוקריו כיוון שאינו מלשין וכיוון שציפה כי בן דודו יגיע ויטול אחריות על מעשיו. עוד הוסיף כי שוחח עם בן דודו לאחר שהשתחרר ממעצרו (תקופה בת 4.5 חודשים) ושהה במעצר בית ובן דודו הבטיח לו כי כאשר ישתחרר מן הצבא, יסגיר עצמו ורק כאשר ראה כי בן דודו אינו עומד בהבטחתו, התלונן עליו.

גרסתו זו של הנאשם אינה עומדת במבחן המציאות ואף לא במבחני היגיון ושכל ישר.

מעבר לכך שתמוה מאוד הכיצד שווה אדם במעצר תקופה כה ארוכה, כאשר בידיעתו גירסה שיש בה כדי להביא, לטענתו, לשחרורו ממעצר, ולאי הגשת כתב אישום נגדו וכיו"ב והוא כובש טענתו זו.

במיוחד אמורים הדברים כאשר, הגם שמדובר בבן דודו, הרי שמדובר במי שמזה כמה שנים אין הוא בקשר עימו, וזאת על פי גירסת בן הדוד, אותה קיבלתי, כפי שעוד יפורט להלן.

עוד תמוה מאוד הכיצד הבין הנאשם כי בן דודו יגיע על מנת להסגיר עצמו, כפי שמסר הנאשם בבית המשפט, באם בן הדוד כלל ועיקר לא ידע שהנאשם עצור ובוודאי לא בשל מה הוא עצור והשיחה ביניהם התנהלה, לגירסת הנאשם עצמו רק לאחר מספר חודשים. ואכן לנאשם לא היתה כל תשובה לשאלות אלה ולגירסה זו שאינה עולה בקנה אחד עם היגיון ושכל ישר.

עוד עולה כי הנאשם שוחרר ממעצרו בתיק זה רק ביום 19/9/12. על פי גרסתו הוא שוחח עם בן דודו לאחר שחרורו וכאשר שהה במעצר בית והלה הבטיח לו כי לאחר שישוחרר מזה"ל יסגיר עצמו ורק משהבין הנאשם כי בן דודו אינו מתכוון לעמוד בהבטחתו, הגיע אל המשטרה.

אלא שהדברים אינם כפי שמסר הנאשם.

כבר ביום 16/10/12, דהיינו פחות מחודש לאחר שחרורו ממעצר, מסר הנאשם את כפירתו בדיון שהתקיים בעניינו בבית המשפט ונמסר מפיו כי הוא כופר כיוון שלא הוא ביצע את העבירה, אלא מאן דהוא אחר. הנה כי כן הוא חשף את טענתו ולא המתין לבן דודו שיסגיר עצמו לאחר שחרורו מהצבא, אשר התרחש בתחילת שנת 2013.

בן דודו של הנאשם, אף הוא ניסה להרחיק עצמו ככל שאפשר מחווית העדות בבית המשפט. תשובותיו היו לקוניות ולעיתים אף מתחמקות. עם זאת עמד בנחישות על גרסתו כי הוא לא היה מעורב באירוע ההתפרצות לבית המתלוננת ולגניבת כרטיס החיוב. בן הדוד נמנע מלזהות את מי שנצפה בסרטון, מלבד הכחשתו כי אין המדובר בו עצמו.

ועם זאת, מסר כי מעודו לא שוחח עם הנאשם על הסגרתו שלו למשטרה, והדברים אכן עולים בקנה אחד עם לוח הזמנים שהצגתי לעיל, וכן אישר כי בין המשפחות קיים סכסוך, שגם הוא לא רצה לפרט את רקעו וכי הוא והנאשם אינם בקשר מזה מספר שנים.

לטענת הנאשם הקשר נותק רק בשל תיק זה ובשל התנהגותו של בן הדוד, ואולם, כפי שהצגתי לעיל, טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם לוח הזמנים ומבחני היגיון.

הנה כי כן, וכפי שצויין, גרסתו של הנאשם נדחתה.

בקבלי את עדויות עדי התביעה ומהתרשמות בלתי אמצעית כתוצאה מצפיה בסרטון וקביעה כי הנאשם הוא זה הנצפה המבצע את המשיכות מסניף הבנק במועד הרלבנטי, הרי שיש לקשור את הנאשם, לא רק למשיכות ולשימוש בכרטיס החיוב, אלא אף להתפרצות שארעה זמן קצר קודם לכן. מכלל החזקה התכופה של החזקת הכרטיס ברשותו ועשיית שימוש בתוך זמן כה קצר מאירוע ההתפרצות מבלי שהנאשם סיפק לכך הסבר סביר כלשהו, יש כאמור להביא להרשעתו גם בעבירה של ההתפרצות.

ובאשר לפרט האישום השני המייחס לנאשם איומים שהופנו כלפי השוטרים בעודו מצוי בניידת המשטרה בדרכו לתחנת המשטרה.

עדי התביעה העידו על מצבו של הנאשם ועל הדברים שאמר.

נתתי אמון בכל עדויותיהם של עדי התביעה. לא נמצאו סתירות ופירויות פנימיות בדבריהם ואף לא סתירות בין עדויות האחד לבין עדויות רעהו.

העדים אף לא מסרו עדויות מוגזמות או מופרזות בנוגע להתנהגותו של הנאשם כלפיהם.

אמנם ב"כ הנאשם לא העלה טענה זו בסיכומיו כלל ועיקר ואולם מצאתי כי מאחר שמדובר בטענה משפטית,

יש מקום להעלותה ולדון בה.

השאלה למבחן היא האם היה הנאשם במצב של שכרות אותה עת והאם היה במצבו אותה עת כדי לפטור אותו מאחריות לביצוע עבירת האיומים.

המבחנים למתן מענה על שאלה זו נקבעו ב-ע"פ 7164/10 ג'אן נ. מ"י והם שלושה:

היות הנאשם תחת השפעת אלכוהול בעת האירוע.

חוסר יכולת של ממש להבין את המעשה ו/או חוסר יכולת להבין את הפסול שבמעשה ו/או חוסר יכולת להימנע מעשיית המעשה.

קשר סיבתי בין האלכוהול לאחד מן הסימפטומים הנזכרים.

בית המשפט העליון קבע כי התנאים הם מצטברים וכי הרף להוכחתם הוא גבוה מאוד ואף אם מדובר בשכרות חלקית הרי שהרף להוכחתה גבוה.

הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת האירוע. גם השוטרים העידו על כך ואחד מהם אף העיד כי הנאשם התקשה בדיבור ואף במסירת שמו וכי התקשה בהליכה. מפיו נדף ריח חריף של אלכוהול. יתר על כן משהובא לתחנת המשטרה, בפועל לא נגבתה ממנו אותה עת הודאה כיוון שגובה ההודאה, אייל זק סבר ששכרותו אינה מאפשרת לעשות כן.

ועם זאת, הנאשם זכר את כמויות האלכוהול ששתה ופרט אותן בפני החוקרים. הוא מסר לחוקר כי אמנם היה שתוי, אך "ידעתי מה אני מדבר".

הנאשם אבד את זכרונו לגבי האירוע רק באשר לפעולותיו שלו אשר הופנו כלפי השוטרים, אך ידע לפרט את פעולות השוטרים כלפיו ואת האלימות שנקטו נגדו, לדבריו.

על כן, לא הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת ההגנה של שכרות שיהיה בה כדי לפטור את הנאשם מאחריות.

לאור כל המקובץ, יורשע הנאשם בעבירות של -

התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין

גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

גניבת כרטיס חיוב, לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב

הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ו, 16 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים